

LBRIS

We know
books

Mircea Marin
Doamna'n Verde
Căutări

VOL. I

ILUSTRĂȚII:
OVIDIU CĂRPUȘOR

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV, 2024

Cuprins

Prefața în versuri

DOAMNA'N VERDE <i>de Tiberiu Foris</i>	5
MULȚUMIRI.....	7
DOAMNA'N VERDE.....	5
MULȚUMIRI.....	7
MERE VERZI	9
RUGĂ.....	11
NEBUNUL TĂU.....	13
VIS VERDE.....	14
O SEARĂ.....	15
NESTINS TĂCIUNE	16
DOAMNA'N VERDE.....	17
CLEPSIDRA	18
VERSURI VERZI	21
DOAR VERDE.....	22
ZEI, ZĂRI	23
UN AL.....	24
IZVORU' LUI.....	25

VIU FIU.....	26
AȘ PUTEA.....	28
SIMPLU.....	29
MAI.....	31
JUNGLA.....	32
RECUNOSC.....	34
ARIPI.....	35
NU ȘTIU.....	36
ZEIȚA ELENĂ.....	37
AL MEU CULT.....	39
REVEDERE.....	40
MI-E.....	41
X.....	43
AZI MAI FRUMOASĂ.....	44
SE SCHIMBĂ VREMEA.....	45
MVM.....	46
GARFIELD.....	47
CUM.....	48
AICI.....	49
HAI NOAPTE.....	51
DEMULT.....	53
MEM-PHIS.....	54
GALBEN.....	55
SUFLET VERDE.....	56
CAI VERZI.....	57
NU VREAU.....	59

IAR.....	61
VERDE VINĂ	62
CRAII DE LA RĂȘĂRIT	63
DEFLAGRAȚIE.....	64
101.....	65
O UMBRĂ.....	66
LUNA NOUĂ.....	67
PROMIT.....	69
UTOPIE	70
SUNT VÂNĂTOR.....	71
CHIAI DACĂ	73
TELEPATIE.....	74
CERTITUDINE.....	75
O PANĂ.....	76
TAINICA DELTĂ.....	78
O ZI	80
LA TOAMNĂ.....	82
VERDE ÎMPĂRAT	84
PLĂMADA VERDE	85
TREI.....	87
ICOANĂ VERDE.....	89
MĂ ȘTII.....	91
388.....	93
EU TE... ..	95
DOUĂ CUVINTE.....	96
VERDE LUMINĂ.....	98

AM ZIS!.....	99
KEEP ME	100
SUNT BINE	101
INTERSTELAR.....	103
RAMURI VERZI	104
LUPTĂ PENTRU NOI	105
ARTĂ.....	107
DOR DE VERDE	109
HEY!	110
RĂMÂN.....	111
DE-AI ȘTII	113
VALS	114
ÎȚI VOI FI	115
ÎMI VINE SĂ-MI FI	116
PLOAIA.....	117
ULTIMUL VERS (EPILOG)	118

Prefața în versuri

DOAMNA'N VERDE

Lumea toată azi se schimbă, fără dor, fără iubire,
fără de cuvânt și reguli, fără drag, fără citire,
iar când Sufletul aleargă, se ascunde și nu vede,
îl găsești, mână în mână, pas la pas, cu Doamna-n Verde.

Îmi ridic, plin de speranțe, rugă înspre Sfântul Cer,
mă încred într-o minune, mă încred într-un mister,
în iubirea infinită, fără cuget ori habar,
pentru Doamna mea în Verde, pentru Doamna mea cu Har.

Zile-mi trec, cu nopți prin ele, și se duc de vin rotite
printre șoapte de iubire și cuvinte nerostite,
și mă-ncred cu nebunie și visez ce nu pot crede
unic vis, noapte de noapte, visul cel cu Doamna-n Verde.

Ard cu flacăra mocnită, mă topesc ca un tăciune
printre vorbe de ocară, ori printre cuvinte bune,
tot ce vine, tot ce plecă, vreu să se împartă-n două,
ca în dimineți să-ți mângâi Verde trup, scăldat în rouă.

Timpul în clepsidră curge, zilele îmi trec rebele,
curg nisipuri peste timpuri, curg și dorurile mele,
dar îmi cresc aripi de înger, zbor cu tine-n lumea toată,
și te port prin Galaxie, Doamnă-n Verde, adorată.

Iar de mâine se sfârșește drumul meu prin Univers
te slăvesc, Iubită Doamnă printr-un Imn, prin ultim vers,
iar de-acum, prin lumea largă, dorul meu cel scris în carte
trece, Doamna mea în Verde, trece în Eternitate!

Tiberiu Foris

Fratelui meu, Ionuț Mircea Marin

Mulțumiri

Acest prim volum de poezii este rodul unei idei la care nu am meditat prea mult, ci pur și simplu a apărut din dragoste purtată EI.

Grație EI și prin deschiderea aratăată de editor, versurile mele văd astăzi lumina tiparului.

În mod special datorez o adâncă recunoștință EI, Muza acestei lucrări, pe care o consider un adevărat Înger și chiar mă întreb dacă nu cumva întâlnirea noastră nu este pentru EA o penitență karmică pe care o îndură cu o răbdare de fier. Nobilă plecăciune Doamnă'n Verde, Divină și cu Har, ne vom întâmpla și-n viața ce va să vină, pentru că, nu-i așa, „nimeni nu poate să țină departe una de alta două persoane care-și aparțin reciproc și care se caută, eventual de mult timp și de la mare depărtare” și „sigur nimic din ceea ce s-a gândit și simțit nu se pierde, ci rămâne adânc întipărit în personalitatea trăită într-o anumită etapă, fiind purtat apoi de la o naștere la următoarea”. Te iubesc Doamnă'n Verde!

Îi rămân îndatorat prietenului meu pictor, dr. în Arte Plastice și Decorative, Expert Restaurator Ovidiu Cărbușor, un geniu al penelului și în accepțiunea mea, care cu Harul său a zămislit-o pe Doamnă'n Verde imortalizând pe pânză

divinitatea ei, pentru eternitate și pentru hrana sufletului meu.

Mulțumiri prietenelor mele, Laura, Gabriela și Mihaela, care mi-au înțeles cuvântul de prieten, cât și sentimentele, ajutându-mă în conservarea versurilor mele și care au materializat o parte din trăirile iubirii mele pentru EA.

Mulțumiri tânărului Mihăiță, cu care am împărțit celula de detenție și de la care am învățat că Iubirea nu are limite, dusă chiar până la sacrificiul suprem, în ciuda opoziției tuturor și, mai ales, a vârstei...

Tuturor acelora care m-au susținut moral și chiar material – plecăciune!

În special familiei mele, în special fratelui meu!

Nu pot să nu mulțumesc subofițerilor și ofițerilor, atât din cadrul Centrului de Rețineră și Arest Preventiv – IPJ Brașov, cât și de la Penitenciarul Codlea, care, în ciuda specificului meseriei lor, departe deseori de tot ceea ce înseamnă normalitate, nu au uitat de latura umană a lor și au văzut *Omul din mine*.

În cele din urmă, intenționat și cel mai important, adâncă recunoștință și mulțumiri fraterne lui Tibi, prof. univ. dr. habil. ec. ing. Tiberiu Foriș, mentorul și îndrumătorul meu, ale cărui opere le-am devorat de a lungul timpului. Fără ajutorul și îndrumarea Maestrului Tiberiu Foriș, această primă și umilă lucrare a mea nu ar fi ajuns astăzi în fața domniilor voastre.

Vă îmbrățișez!

Mircea Marin

MERE VERZI

Mi-aduc aminte încă
mirosul lor divin...
S-ajung la ele acum,
e un adevărat chin...

Mi-aduc aminte încă
de gustul lor dulceag...
Mănânc acum în silă
o pâine cu sfoiag....

Mi-aduc aminte Doamnă
cum le spălai încet
și ascultam vrăjit
mirificul tău scâncet...

Mi-aduc aminte încă,
le mângâiam cu drag...
Mă doare acum tot corpul
de jugul care-l trag...

Mi-aduc aminte Doamnă
de ale tale mere...
Mi le dădeai sfioasă...
Ce magică plăcere!

Mă voi întoarce iară,
te rog mult să mă crezi!
La tine Doamnă-n Verde,
să mușc din mere verzi!

RUGĂ

Motto: *Iartă-mă. Te iert.
Te iubesc. Mulțumesc.*

Mi-e dor de tine, Doamne, tu iartă-mă!
Te rog frumos din nou, iubeste-mă!
Ajută-mă să fiu iar liber, nu mai pot.
te rog, pios, Tu ești în toate și în tot.
Te rog, pe tine Doamne, în genunchi,
cuprinde-mă cu brațele-ți mănunchi;
Mă iartă de păcate, eu n-o fac în zadar...
S-ajung mai repede la Doamna mea cu Har!
Te rog pe tine Doamne, nu mă lăsa!
Primește-mă în casa Ta, deschide-mi ușa...
Mă lasă liber dintre acești patru pereți
s-o pot iubi din nou, ca-n alte tinereți...

Te rog pe tine, Doamnă, tu iartă-mă!
Mi-e tare dor de tine, așteaptă-mă!
Tu știi cât te iubesc, ajută-mă tu magic, iar!
Te rog pe tine Doamne, te rog Doamnă cu Har!

LBRIS

We know
books

NEBUNUL TĂU

Nebun de noi, Nebun de Verde,
eu sunt Nebunul care crede!
Nebun de tine și de dor,
Nebun după al tău amor...

Nebunul tău ce te adoră...
Tu-mi ești iubită, mamă, soră...
Nebunul ce te venerează...
Nebunul care te visează...

Nebunul care nebunește
în taină, enorm te iubește!
Nebunul ăsta, fără vină,
Doamnă în Verde, ți se înclină!

VIS VERDE

- * Cum strălucești mirific, frumoasa mea Regină!...
- ** Trezește-te, ești doar un sclav în mină.
- * Mă luminezi pe mine, puternic Faraon...
- ** Trezește-te, ce-ți bate-n ochi acum, e numai un neon!
- * O da, te țin din nou de mână și suntem împreună,
o da, iar te cuprind în magica Cunună...
Doamnă în Verde, cum vezi, noi strălucim
Regatul stăpânim, Regina mea, cât ne iubim!...
- ** Trezește-te, prietene! Din nou tu o visezi!
Pe unde dracu acum tu iară te mai crezi?
Ești doar încarcerat în beci și asta de un veac
și zile grele tu le tragi și numai pentru un fleac.
- * O, pentru o secundă, tu nici nu o să mă crezi,
eram cu a mea Regină pe Câmpurile Verzi.
- ** Atunci, te scoală iarăși și calcă peste rugi,
la a ta Doamnă-n Verde de vrei iar să ajungi!

O SEARĂ

E o altă seară mohorâtă, rutinată, chiar nenorocită...
Mi te-nchipui Doamnă... și o transform într-una fericită...

Ajung acasă, te sărut, pe tine și pe pui și fug la duș,
să spăl o karmă a zilei ce a trecut... și-s gata de culcuș.
Cobor în living, mi-e dor de tine, vreau să te sărut!
M-aștepti cu jind – două pahare cu vin au apărut...
Citesc în ochii tăi dorința, cu drag eu te îmbrățișez
și-ți spun a mia oară, că ești al meu viu crez.

Ciocnim în zgomot cristalin și vinul roșu se prelinge,
Se contopește cu buzele-ți cărnoase și setea-mi stinge;
Și mă săruți iar, apăsător... mă-ndemni spre dormitor...
Ne vom iubi ca ș-altădat, să stingem al nostru dor.

Și ne iubim cum știm doar noi și tantric și angelic...
Te vreau, mă vrei și ne avem în tot, demonic...
Zâmbind, adormi satisfăcută, cu capul pe pieptul meu,
te mângâi, te sărut pe creștet și te-nchin... Adorm și eu ...

NESTINS TĂCIUNE

Azi te-am văzut iubito prin sticla blestemată...
Erai așa de frumoasă și tânără, chiar neschimbată!
Subțire-n talie și zveltă, îți fremătau iar sânii unici...
O să te strâng din nou în brațe, când o să ies de aici!
Azi ți-am văzut iar buzele cărnoase arcuite...
Ne-am sărutat distant, ne-am zis vorbe șoptite;
O să te gust iar tandru și-o să le sorb ambrozia divină
cât de curând Doamnă, tu știi că n-am vreo mare vină!
Azi mi-ai văzut privirea pofțicioasă adânc aprinsă;
Chiar dacă ochii îmi erau înlăcrimați, iubirea nu mi-e stinsă!
Lacrimile mele Doamnă nu sunt de slăbiciune,
ci-s dragostea ce-ți port, ca un nestins tăciune!

Căci dacă știu că încă mă mai vrei și mă dorești nebun,
că încă vrei să mă mai ai, să mă iubești ca-n Timpul cel Străbun,
eu voi dărâma toți munții ce-n cale potrivnic ne stau nouă,
ca diminețile să-ți mângâi iar trupul scăldat de rouă!

DOAMNA'N VERDE

Se-nchină ție, Doamnă-n Verde,
un Verde Împărat rănit...
Și dincolo de ce se vede,
el crede – e împătimit!

Sorocul, sau vreo ursitoare
te-au scos în calea lui, odată...
Și după lupte obositoare
la a ta ușă ar vrea să bată.

Și speră, ca și trubadurii,
să-ți mai atingă Doamnă nurii;
Pe dealuri verzi să te sărute,
cu foc, în susur de lăute.

El cale lungă are, însă crede!
Să nu ai sufletul mâhnit;
Se-nchină ție Doamnă-n Verde,
un Verde Împărat rănit.